

ਖੁਦਾ ਦਾ ਗਿਆਨ

ਖਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

(3:8-13)

3: 1-7 ਵਿਚ ਪੌਲਸ ਨੇ ਗੈਰ ਕੌਮਾਂ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੀ ਗੱਲ ਦੱਸੀ। ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਖੁਦਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਨੇ 3:8-13 ਵਿਚ ਇਸੇ ਗੱਲ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ।

ਗੈਰ ਕੌਮਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਫ਼ਜ਼ਲ (3:8)

ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਜੋ ਸਾਰਿਆਂ ਸੰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਛੋਟੇ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਹਾਂ ਇਹ ਕਿਰਪਾ ਹੋਈ ਭਈ ਮੈਂ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਅਣਲੱਭ ਧਨ ਦੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਸੁਣਾਵਾਂ।

ਆਇਤ 8. ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਸੰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਛੋਟੇ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਦੱਸਦਿਆਂ ਪੌਲਸ ਬਨਾਵਟੀ ਦੀਨਤਾ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਹਕੀਕਤ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਸੀ। ਬਚਾਏ ਹੋਏ ਅਤੇ ਪਾਪ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਪਾਏ ਹੋਏ ਪੌਲਸ ਨੇ 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1: 12-17 ਵਿਚ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀ ਜਿਹੜਾ ਪਾਪੀਆਂ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਮੋਹਰੇ ਸੀ ਕਿਰਪਾ, ਰਹਿਮ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ ਖੁਦਾ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਕੁਫ਼ਰ ਬਣਨ ਵਾਲਾ, ਸਤਾਉਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਖੁੰਘਾਰ ਵਿਰੋਧੀ ਸੀ। ਬੇਪਰਤੀਤੀ ਦੀ ਅਗਿਆਨਤਾ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਸ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਜਾਨ ਬਚਾ ਕੇ ਖੁਦਾ ਨੇ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਧੀਰਜ ਵਿਖਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਖੁਦਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕ ਮਿਸਾਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ! ਇਹ ਰਸੂਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ‘ਸਾਰਿਆਂ ਸੰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਛੋਟੇ ਤੋਂ ਛੋਟਾ,’ ‘ਸਭਨਾਂ ਰਸੂਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਛੋਟਾ ਮੰਨਦਾ ਸੀ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:9)। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਸੀ (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 12: 11)। ਉਹ ‘ਕੁਝ’ ਬਣ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੇ ਫ਼ਜ਼ਲ ਨਾਲ ਰਸੂਲਪੁਣਾ ਅਤੇ ਸੇਵਕਾਈ ਮਿਲੀ ਸੀ (ਵੇਖੋ 3:2, 7)।

ਖੁਦਾ ਦਾ ਫ਼ਜ਼ਲ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਪੌਲਸ ‘ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦਾ ਰਸੂਲ’ (ਰੋਮੀਆਂ 11:13) ਬਣ ਗਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਅਣਲੱਭ ਧਨ ਦੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਸੁਣਾਈ। ‘ਧਨ’ (*ploutos*) ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਿਚ ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ (1:7), ਸੰਤਾਂ ਵਿਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਖੁਦਾ ਦੀ ਮੀਰਾਸ ਦਾ ਜਲਾਲ (1:18), ‘ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿਚ’ ਵਿਖਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਿਰਪਾ ਖੁਦਾ ਦਾ ਜਲਾਲ ਅਤੇ ਇਸ ਆਇਤ ਵਿਚ ਮਸੀਹ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ। ਇਸ ਆਇਤ ਨੂੰ ਬੇਹਤਰੀਨ ਸਮਝ

ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਉਹ ਲੈਣਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਆਪ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਧਨ, ਉਸ ਵਿਚ ਪਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਦੌਲਤ ਅਣਲੱਭ ਹੈ।¹ ‘‘ਅਣਲੱਭ’’ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ *anexichniastos* ‘‘ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਨਾ ਜਾ ਸਕੇ’’ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।² ਲੋਕ ਇਸ ਅਮੀਰ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਕਿ ਮਸੀਹ ਕੌਣ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ‘‘ਜਾਣਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ’’ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਅਜਿਹਾ ਭੰਡਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਥਾਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਰੋਮੀਆਂ 11:33 ਵਿਚ ਪੌਲਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘‘ਵਾਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਧਨ ਅਤੇ ਬੁੱਧ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਕੇਡਾ ਡੂੰਘਾ ਹੈ! ਉਹ ਦੇ ਨਿਆਉਂ ਕੇਡੇ ਅਣਲੱਭ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਰਾਹ ਕੇਡੇ ਬੇਖੋਜ ਹਨ!’’

ਖੁਦਾ ਦੇ ਭੇਤ ਨੂੰ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਫ਼ਜ਼ਲ (3:9)

³ਅਰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰਾਂ ਕਿ ਉਸ ਭੇਤ ਦੀ ਕੀ ਜੁਗਤੀ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਆਦ ਤੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਵਿਚ ਗੁਪਤ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਹ ਨੇ ਸਭ ਵਸਤਾਂ ਉਤਪਨ ਕੀਤੀਆਂ।

ਆਇਤ 9. ਪੌਲਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਖੁਦਾ ਦੇ ਫ਼ਜ਼ਲ ਨਾਲ ਮਿਲੀ ਖ਼ਾਸ ਬਰਕਤ ਉਸ ਰਹਿਮਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਸੀ ਜਿਹੜੀ ਪਹਿਲਾਂ ਗੁਪਤ ਸੀ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰਾਂ *phōtizō* ਦਾ ਸ਼ਬਦੀ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ। ਨਾਲ ਹੀ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਖੁਦਾ ਦੇ ਫ਼ਜ਼ਲ ਨਾਲ ਪੌਲਸ ਮਸੀਹ ਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਜੋ ਲੋਕ ਵੇਖ ਸਕਣ ਕਿ ਖੁਦਾ ਨੇ ਕਿਵੇਂ ‘‘ਆਪਣੇ ਗੁਪਤ ਮਕਸਦ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਚੁਣਿਆ ਹੈ।’’³ 1:18 ਵਿਚ ਪੌਲਸ ਨੇ ਅਫ਼ਸੀਆਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਦੀ ਦੁਆ ਕੀਤੀ। ਇੱਥੇ ਉਸ ਨੇ ਵਿਖਾਇਆ ਕਿ ਖੁਦਾ ਉਸ ਦੁਆ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਦਵੇਗਾ ਜਿਹੜੀ ਖੁਦਾ ਦੀ ਸਚਿਆਈ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਜੁਗਤੀ ਤੋਂ ਭਾਵ ਉਹ ਢੰਗ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਖੁਦਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕੀਤਾ (ਵੇਖੋ 1:9, 10)। ਸਮੇਂ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਇਹ ਯੋਜਨਾ ਤਦ ਤਕ ਢੱਕੀ ਰਹੀ ਸੀ (ਭੇਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ) ਜਦੋਂ ਤਕ ਖੁਦਾ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਰਗਟ (ਪ੍ਰਕਾਸ਼) ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਜਿਹਨੇ ਸਭ ਵਸਤਾਂ ਉਤਪਨ ਕੀਤੀਆਂ ਨੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦੁਆਇਆ ਕਿ ਖੁਦਾ ਨੇ ਜਿਹੜਾ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਰਚਨਹਾਰਾ ਹੈ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਲਈ ਇਕ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਮਕਸਦ ਵੀ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਯੋਜਨਾ ਬੀਤੇ ਅਨਾਦੀਕਾਲ ਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਸੀ (ਵੇਖੋ 3:6; ਕੁਲੁਸੀਆਂ 1:26, 27)।

ਖੁਦਾ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕਰਨ ਦਾ ਮਕਸਦ (3:10)

¹⁰ਭਈ ਹੁਣ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸੁਰਗੀ ਥਾਵਾਂ ਵਿਚ ਹਕੂਮਤਾਂ ਅਤੇ ਇਖ਼ਤਿਆਰਾਂ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਗਿਆਨ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਆਇਤ 10. ਪੌਲਸ ਨੂੰ ਗੈਰ ਕੌਮਾਂ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਦੀ ਮੰਜ਼ਾ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦਾ ਕੰਮ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਇਸ ਆਇਤ ਵਿਚ ਪੌਲਸ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪੂਰੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਮਿਸ਼ਨ ਉਸ ਮੰਜ਼ਾ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਹੈ। ਪੌਲਸ ਦਾ ਟੀਚਾ ‘‘ਗੈਰਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਸੁਣਾਉਣਾ’’ (3:8) ਅਤੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਭੇਤ ਨੂੰ ‘‘ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰਨਾ’’ ਸੀ (3:9), ਭਈ ਹੁਣ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸੁਰਗੀ ਥਾਵਾਂ ਵਿਚ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਗਿਆਨ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ‘‘ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਯੂਨਾਨੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ’’ *polupoikilos* ਦਾ

ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ ਜੋ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਸਿਰਫ਼ ਇਸੇ ਆਇਤ ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਕੱਪੜੇ, ਫੁੱਲਾਂ ਜਾਂ ਪੇਂਟਿੰਗਾਂ ਦੇ ਰੰਗਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵੰਨਸੁਵੰਨਤਾ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।¹¹ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਗਿਆਨ” ਭਾਵ ਖ਼ੁਦਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਜਿਸ ਦੀ ਪੌਲੁਸ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਇਸ ਦੇ ਪੂਰਾ ਮੁਕਾਸ਼ਫ਼ਾ ਬਣਨ ਤਕ ਆਪਣੇ ਭੇਤ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਕਰਕੇ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੇ ਢੰਗਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵੰਨਸੁਵੰਨਤਾ ਵਿਚ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੇ ਨਬੀਆਂ ਨੇ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੀ ਬੜੀ ਤਮੰਨਾ ਸੀ; ਪਰ ਜਦ ਤਕ ਖ਼ੁਦਾ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਉਦੋਂ ਤਕ ਨਾ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਇਨਸਾਨ ਅਤੇ ਨਾ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤੇ ਸਮਝ ਸਕੇ (ਵੇਖੋ 1 ਪਤਰਸ 1: 10-12)। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੁਣ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਖ਼ੁਦਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਵੰਨਸੁਵੰਨਤਾ ਵਿਚ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਤਿਜ਼ਾਈਨ ਵਿਚ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੈ।

‘ਹੁਣ’ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ (ਮਸੀਹੀ ਯੁੱਗ) ਵਿਚ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਖ਼ੁਦਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੱਸਣ ਦਾ ਕੰਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਖ਼ਤ ਵਿਚ ‘ਕਲੀਸੀਆ’ (*ekklēsia*) ਵਿਚ ਦੂਜੀ ਵਰਤੋਂ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਪੂਰਾ ਖ਼ਤ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਹੈ (1: 22, 23 ਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੇਖੋ)। ਕਲੀਸੀਆ ਲਈ ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਸੁਰਗੀ ਥਾਂਵਾਂ ਵਿਚ ਹਕੂਮਤਾਂ ਅਤੇ ਇਖ਼ਤਿਆਰਾਂ ਉੱਤੇ ਜ਼ਾਹਿਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਖੋਲ ਕੇ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ‘ਸੁਰਗੀ ਥਾਂਵਾਂ ਵਿਚ ਹਕੂਮਤਾਂ ਅਤੇ ਇਖ਼ਤਿਆਰ’ ਕਿਹੜੇ ਹਨ ਜਾਂ ਕਲੀਸੀਆ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖ਼ੁਦਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਕਿਵੇਂ ਦੱਸਣਾ ਸੀ। (ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਅੱਗੇ ਵੇਖੋ ‘ਵਾਪੂ ਅਧਿਐਨ ਲਈ: ‘ਹਕੂਮਤਾਂ ਅਤੇ ਇਖ਼ਤਿਆਰ’ [3: 10]।’)

ਖ਼ੁਦਾ ਦੀ ਸਦੀਪਕ ਮੰਸ਼ਾ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹੋਣਾ (3:11, 12)

¹¹ਉਸ ਸਦੀਪਕ ਮੰਸ਼ਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਹੜੀ ਉਸ ਨੇ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਵਿਚ ਧਾਰੀ। ¹²ਜਿਹ ਦੇ ਵਿਚ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸਾਨੂੰ ਦਿਲੇਰੀ ਅਤੇ ਢੋਈ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਪਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਆਇਤ 11. ਸਦੀਪਕ ਮੰਸ਼ਾ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ *prothesin tōn aiōnōn* ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮੂਲ ਵਿਚ ‘‘ਯੁੱਗਾਂ ਦਾ ਮਕਸਦ’’ ਹੈ। ਪਰ ਖ਼ੁਦਾ ਦਾ ਮਕਸਦ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਸਿਰਫ਼ ਯੁੱਗਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਚੱਲਦਾ ਹੋਵੇ ਭਾਵ ਇਹ ਤਾਂ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਸੀ। ‘ਸਦੀਪਕ’ ਇਕ ਅੱਛਾ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ‘ਜਗਤ ਦੀ ਨੀਂਹ ਧਰਨ ਤੋਂ ਅੱਗੇ’ ਜਾਂ ‘ਸਮੇਂ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਨਾਦੀਕਾਲ ਵਿਚ’ ਚੁਣ ਲਏ ਜਾਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਿਆਂ ਉਸ ਨੇ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਦਿੱਤਾ (1: 4)। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਹ ਦੱਸਦਿਆਂ ਕਿ ‘ਭੇਤ ... ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਿਚ ਗੁਪਤ ਰਿਹਾ’ (3: 9)। ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਮਕਸਦ ਦੇ ਅਬਦੀ ਹੋਣ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਖ਼ਤਾਂ ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ‘ਸਨਾਤਨ ਸਮੇਂ ਤੋਂ’ (ਰੋਮੀਆਂ 16: 25), ‘ਸਨਾਤਨ ਸਮਿਆਂ ਤੋਂ’ (2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1: 9), ਸਨਾਤਨ ਸਮਿਆਂ ਤੋਂ (ਤੀਤੁਸ 1: 2) ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਅਨਾਦੀਕਾਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ।

ਧਾਰੀ ਦਾ ਅਰਥ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਖ਼ੁਦਾ ਦੀ ਸਦੀਪਕ ਮੰਸ਼ਾ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਵਿਚ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਕੁਝ ਖ਼ੁਦਾ ਨੇ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ‘ਧਾਰਿਆ’ ਉਸ ਨੂੰ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜੇ ਖ਼ੁਦਾ ਦੀ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸਦੀਪਕ ਮੰਸ਼ਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਤਾਂ ਕਲੀਸੀਆ ਖ਼ੁਦਾ ਦੀ ਸਦੀਪਕ ਮੰਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ। ਕਲੀਸੀਆ ਖ਼ੁਦਾ ਦਾ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਆਉਣ

ਵਾਲਾ ਵਿਚਾਰ ਜਾਂ ਸੰਜੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੁਝ ਧਾਰਮਿਕ ਗੁਰੂ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਣਗੇ ਕਿ ਯਿਸੂ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਕਾਇਮ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਰਾਜ ‘‘ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ’’ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ ਕਲੀਸੀਆ ਬਣਾ ਦਿੱਤੀ ਕਿਉਂ ਜੋ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਯਿਸੂ ਆਪਣੇ ਮਿਸ਼ਨ ਵਿਚ ਨਾਕਾਮ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸੁਰਗ ਵਿਚ ਖਾਲੀ ਹੱਥ ਚਲਿਆ ਗਿਆ ਜਿੱਥੋਂ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦਾ ਉਸ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਤਾਂ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਸੀ।⁵ ਜੇ ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਨਾਕਾਮ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਕੀ ਗਾਰੰਟੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ? ਨਹੀਂ, ਕਲੀਸੀਆ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੂਜੀ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪੌਲਸ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕਲੀਸੀਆ ਖੁਦਾ ਦੀ ਸਦੀਪਕ ਮੰਜ਼ਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ।

ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ‘‘ਰਾਜ ਖੁਦਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿਚ ... ਮਸੀਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ’’ ਹੈ ਅਤੇ ‘‘ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਮਸੀਹ ਵੱਲੋਂ ਉਹਦੇ ਕੋਲ ਸੱਦੇ ਹੋਏ’’⁶ ਲੋਕ ‘‘ਕਲੀਸੀਆ’’ ਹਨ। ਖੁਦਾ ਦਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਬਣਦੇ ਹਨ; ਉਸ ਅਰਥ ਵਿਚ ‘‘ਰਾਜ’’ ਅਤੇ ‘‘ਕਲੀਸੀਆ’’ ਸਮਾਨਅਰਥੀ ਸ਼ਬਦ ਹਨ।

ਆਇਤ 12. ਖੁਦਾ ਦੀ ਸਦੀਪਕ ਮੰਜ਼ਾ ਜਿਹੜੀ ਉਸ ਨੇ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਵਿਚ ‘‘ਧਾਰੀ’’ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਪੌਲਸ ਨੂੰ ਇਕ ਦਮ ਯਹੂਦੀਆਂ ਅਤੇ ਗੈਰ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀ ਬਰਕਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਆਇਆ ਜਿਹੜੀ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਹੈ। ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸਾਨੂੰ ਦਿਲੇਰੀ ਅਤੇ ਢੋਈ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀ ਬਰਕਤ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਸੀ। ਐਂਡ੍ਰਿਊ ਟੀ. ਲਿੰਕਨ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ‘‘ਦਲੇਰੀ’’ ਅਤੇ ‘‘ਢੋਈ’’ ਲਈ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਇਕ ਉਪਪਦ ਨਾਲ ਚੱਲਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦਲੇਰੀ ਨਾਲ ਨੇੜੇ ਆਉਣ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।⁷ ਉਸ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ‘‘ਭਰੋਸਾ’’ (ਮੂਲ ਵਿਚ, ‘‘ਯਕੀਨ ਨਾਲ’’) ਵਚਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ ‘‘ਪੱਕੀ ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਦਲੇਰੀ’’ ਬਣਾ ਕੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਦਾ ਹੈ।⁸

Parrësia ਸ਼ਬਦ ਜੋ 6:19 ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ 6:10 ਵਿਚ ਇਕ ਹੋਰ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਯੂਨਾਨੀ ਨਾਉਂ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ‘‘ਦਲੇਰੀ’’ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ‘‘ਬੋਲਣ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਜਾਂ ਛੁੱਟ ... ਬੇਖੌਫ਼ [ਨਿਸ਼ਕਪਟਤਾ ਨਾਲ]।’’⁹ ‘‘[ਮਸੀਹ] ਵਿਚ ਨਿਹਚਾ’’ ਦੇ ਕਾਰਣ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ‘‘ਦਲੇਰੀ’’ ਹੈ। ਕੀ ਖੁਦਾ ਦੀ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਵਿਚ ਜਾਣ ਵੇਲੇ ਸਾਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਹਨ, ਯਕੀਨ ਦੁਆਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਖੌਫ਼ਜ਼ਦਾ ਜਾਂ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਯਿਸੂ ਦੇ ਕਾਰਣ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਫ਼ਜ਼ਲ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ।

Pepoithēsis ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ‘‘ਢੋਈ’’ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਮਿਲਣ ਵਾਲਾ ਇਕੱਲਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਆਇਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪੰਜ ਹੋਰ ਵਾਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 1:15; 3:4; 8:22; 10:2; ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 3:4)। ਇਬਰਾਨੀਆਂ 4:15, 16 ਅਤੇ 10:19–22 ਵਿਚ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਭਰੋਸਾ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਿਛਲੀ ਆਇਤ ਵਿਚ ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਦੇ ਲੇਖਕ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮਸੀਹ ਸਾਡਾ ਮਹਾਯਾਜਕ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵੀ ਸਾਡੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਪਰਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘‘ਇਸ ਲਈ ਆਓ, ਅਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੇ ਅੱਗੇ ਦਿਲੇਰੀ ਨਾਲ ਚੱਲੀਏ ਭਈ ਅਸੀਂ ਦਯਾ ਪਰਾਪਤ ਕਰੀਏ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਰਪਾ ਪਾਈਏ ਜੋ ਵੇਲੇ ਸਿਰ ਸਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇ।’’ ਇਸ ਆਇਤ ਵਿਚ ਲੇਖਕ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਖੁਦਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਲਹੂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਭਾਵ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਜਿਹੜਾ ਸਾਡਾ ਮਹਾਯਾਜਕ ਹੈ, ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿਚ ਆਉਣ ਦੀ

ਦਲੇਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਗੰਦੇ ਅੰਤਹਿਕਰਣ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਰੀਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਜਲ ਨਾਲ ਧੋਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਹਿੰਮਤ ਨਾ ਹਾਰਨ ਦੀ ਦਲੇਰੀ (3:13)

¹³ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀਆਂ ਬਿਪਤਾਂ ਦੇ ਕਾਰਣ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਖਾਤਿਰ ਹਨ ਹੌਸਲਾ ਨਾ ਹਾਰੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਵਡਿਆਈ ਹੈ।

ਆਇਤ 13. ਅਗਲੀ ਗੱਲ ਵਿਚ 3: 1-12 ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਦੇ ਭੇਤ ਵਿਚ ਪੌਲਸ ਦੀ ਥਾਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਖਤ ਦੇ ਲਿਖਣ ਵੇਲੇ ਆਪਣੀ ਕੈਦ ਤੋਂ ਛੁੱਟ, ਆਪਣੀ ਸੇਵਕਾਈ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੌਲਸ ਵੱਲੋਂ ਝੱਲੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦੁੱਖਾਂ ਕਰਕੇ ਤਾੜਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਗੈਰ ਕੌਮਾਂ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਨੂੰ ਲਿਜਾਣ ਦੀ ਪੌਲਸ ਦੇ ਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਆਈਆਂ ਸਨ (ਵੇਖੋ 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 11:23-28)। ਉਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਫ਼ਸੁਸ ਦੇ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਿਪਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਪੈਣ ਵਾਲੇ ਖ਼ਤਰੇ ਜਾਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਪੈਣ ਵਾਲੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਕਾਰਣ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣ, ਥੱਕ ਜਾਣ ਜਾਂ ਹੌਸਲਾ ਹਾਰ ਜਾਣ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਪੌਲਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਦੁੱਖ [ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ] ਵਡਿਆਈ ਲਈ ਸਨ। ਪੌਲਸ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਫ਼ਾਇਦਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਅਤੇ ਸੁਰਗ ਦੀ ਆਸ ਮਿਲ ਗਈ। ਪੌਲਸ ਨੇ ਆਪ ਦੱਸਿਆ: “ਪਰੰਤੂ ਅਸੀਂ ਭਾਵੇਂ ਬਿਪਤਾ ਭੋਗਦੇ ਹਾਂ ਪਰ ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲਾਸੇ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਹੈ ...” (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 1:6); “ਸੋ ਮੌਤ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਪਰ ਜੀਵਨ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚ ਪੋਹਿੰਦਾ ਹੈ” (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 4:12); “ਇਸ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਸੱਭੋ ਕੁਝ ਸਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਓਹ ਭੀ ਉਸ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਜਿਹੜੀ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਹੈ ਸਦੀਪਕ ਤੇਜ ਸਣੇ ਪਰਾਪਤ ਕਰਨ” (2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:10)।

ਵਾਧੂ ਅਧਿਐਨ ਲਈ

“ਹਕੂਮਤਾਂ ਅਤੇ ਇਖ਼ਤਿਆਰ”

ਪੌਲਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੇਖਾਂ ਵਿਚ “ਹਕੂਮਤ” (*archē*) ਅਤੇ “ਇਖ਼ਤਿਆਰ” (*exousia*) ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ? ਅਫ਼ਸੀਆਂ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ “ਹਰੇਕ ਹਕੂਮਤ [*archēs*], ਇਖ਼ਤਿਆਰ [*exousias*]” ਦੇ ਉੱਪਰ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 1:21), ਅਤੇ ਮਸੀਹੀ ਆਦਮੀ ਦੀ ਲੜਾਈ [*archas*] “ਨਾਲ” ਅਤੇ “ਇਖ਼ਤਿਆਰ” [*exousias*] ਨਾਲ ਹੈ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 6:12)। ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ ਵਿਚ ਪੌਲਸ ਨੇ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੀ ਕਿ “ਹਕੂਮਤਾਂ” [*archai*] ਅਤੇ “ਇਖ਼ਤਿਆਰਾਂ [*exousiai*]” ਸਣੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਮਸੀਹ ਨੇ ਬਣਾਈ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 1:16); ਕਿ ਮਸੀਹ ਸਾਰੀ “ਹਕੂਮਤ” [*arches*] ਅਤੇ “ਇਖ਼ਤਿਆਰ [*exousias*]” ਦਾ ਸਿਰ ਹੈ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 2:10); ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਨੇ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਹਕੂਮਤਾਂ [*archas*] ਅਤੇ ਇਖ਼ਤਿਆਰਾਂ [*exousias*] ਦਾ ਖੁੱਲਮਖੁੱਲ੍ਹਾ ਤਮਾਸ਼ਾ ਬਣਾਇਆ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 2:15)। ਤੀਤੁਸ 3:1 ਵਿਚ ਪੌਲਸ ਨੇ ਤੀਤੁਸ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦੁਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ “ਹਾਕਮਾਂ [*archais*] ਅਤੇ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਵਾਲਿਆਂ [*exousiais*] ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ।”

ਅਫ਼ਸੀਆਂ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿਚ “ਸੁਰਗੀ ਥਾਵਾਂ ਵਿਚ” ਦੀ ਵਰਤੋਂ “ਹਕੂਮਤਾਂ” ਅਤੇ

‘‘ਇਖਤਿਆਰਾਂ’’ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਿਆਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ (ਵੇਖੋ 1:3), ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਹ ਰੂਹਾਨੀ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਤੀਤੁਸ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਵਿਚ ‘‘ਸੁਰਗੀ ਥਾਂਵਾਂ ਵਿਚ’’ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਕੀ ਨਿਚੋੜ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਤੀਤੁਸ 3:1 ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 1:16 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਨੇ ਹਕੂਮਤਾਂ ਅਤੇ ਇਖਤਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ‘‘ਬਹਤੁ ਹੀ ਚੇਗਾ’’ ਹੈ (ਉਤਪਤ 1:31), ਇਸ ਕਰਕੇ ਰਚੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਚੰਗੀਆਂ ਸਨ ਨਾ ਕਿ ਬੁਰੀਆਂ। ਬੁਰਾਈ ਦੇ ਆਰੰਭ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਭਲਿਆਈ ਦੇ ਬੁਰਾ ਹੋ ਜਾਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਭਲੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਜਿਹਾ ਉਹ ਹੁਣ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਪਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ। ਬੁਰਾਈ ਦੀ ਗਹਿਰਾਈ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਬਗੈਰ ਅਸੀਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਹ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਹਾਕਮ ਅਤੇ ਇਖਤਿਆਰ ਵਾਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਨੇ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਬੁਰੇ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਭਲੇ ਹਨ। ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 2:15 ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਮਸੀਹ ਨੇ ਹਕੂਮਤਾਂ ਅਤੇ ਇਖਤਿਆਰਾਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਾਕਤ ਖੋਹ ਲਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਫ਼ਤਹਿ ਪਾ ਲਈ ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਬੁਰੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਮਸੀਹ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਰੇਕ ਹਕੂਮਤ ਅਤੇ ਇਖਤਿਆਰ ਦੇ ਉੱਪਰ ਸਿਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਭਲੀਆਂ ਜਾਂ ਬੁਰੀਆਂ ਹਨ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 1:21)। ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹਕੂਮਤਾਂ ਅਤੇ ਇਖਤਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਅਤੇ ਬੁਰਿਆਈ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਲੜਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 6:12)। ਅਫ਼ਸੀਆਂ 3:10 ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਕੰਮ ਸਾਰੀਆਂ ਹਕੂਮਤਾਂ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਇਖਤਿਆਰਾਂ ਉੱਤੇ ਖ਼ੁਦਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਮੰਜ਼ਾ ਨੂੰ ਜਾਹਿਰ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਭਾਵੇਂ ਬੁਰਾਈ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੋਣ ਜਾਂ ਸੁਰਗ ਦੇ ਦੂਤ ਹੋਣ। ਕਲੀਸੀਆ ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦੀ ਹੈ? ਜਾਂ ਖ਼ੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਸੁਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ, ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਬੁਰੇ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਸੈਤਾਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੂਤ ਵੀ ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਦਿਆਂ ਵੇਖਦੇ ਹਨ? ਖ਼ੁਦਾ ਦਾ ਕੰਮ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਪਾਪ ਭਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲੱਭ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ

ਭੇਤ ਦਾ ਅਰਥ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ (3: 1-13)

ਨੈਪੋਲੀਅਨ ਬੋਨਾਪਾਰਟ ਦਾ ਨਾਂਅ ਕਾਫ਼ੀ ਜਾਣਿਆ ਪਛਾਣਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਯੂਰੋਪ ਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਵਿਜੇਤਾ ਸੀ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਲਾ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਸਰਪਰਸਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਨਾ ਸੀ, ਜਦਕਿ ਉਹ ਹੈ ਸੀ। ਜੁਲਾਈ 1798 ਵਿਚ ਨੈਪੋਲੀਅਨ ਨੇ ਮਿਸਰ ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਧਾਰਿਆ, ਪਰ ਸਤੰਬਰ 1801 ਤਕ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਛੱਡਣਾ ਪਿਆ। ਉਹ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਉਸ ਦੀਆਂ ਫੌਜੀ ਅਤੇ ਸਿਆਸੀ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਕਾਮ ਸਾਲ ਸਨ, ਪਰ ਇਕ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਬੜੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ, ਪੁਰਾਤੱਤਵ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਬੜੀ ਕਾਮਯਾਬੀ ਮਿਲੀ। ਅਗਸਤ 1799 ਵਿਚ ਨੈਪੋਲੀਅਨ ਦੇ ਇਕ ਕਪਤਾਨ ਪਿਅਰੇ ਫ਼ਾਸਕੋ ਨੇ ਨੀਲ ਨਦੀ ਦੇ ਪਾਠਰ ਹੁਣ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਰੋਸੇਟਾ ਪੱਥਰ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਪੱਥਰ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਤਿੰਨ ਪਰਾਚੀਨ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਉੱਕਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਲਈ ਮਿਸਰ ਦੇ ਚਿੱਤਰਲੇਖਾਂ ਦੇ ਰਹੱਸ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਅਤੇ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਮਿਲੀ।

ਇਸ ਇਕ ਪੱਥਰ ਨੇ ਆਧੁਨਿਕ ਮਿਸਰੀ ਅਧਿਐਨਾਂ ਦਾ ਦਰਾਵਾਜਾ ਖੋਲ ਦਿੱਤਾ।

‘ਭੇਤ’ (ਪਵਿੱਤਰ ਰਹੱਸ) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਅਫ਼ਸੀਆਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਹੈ, ਖ਼ੁਦਾ ਦਾ ਰੋਸ਼ੇਟਾ ਪੱਥਰ ਹੈ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ, ਇੰਜੀਲ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿਚ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਅੱਜ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਹੈ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਭੇਤ ਕੋਈ ਹਨੇਰੀ ਅਤੇ ਅਗਿਆਤ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਲਕਿ ਇਹ ਉਹ ਗੱਲ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰਫ਼ ਖ਼ੁਦਾ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਪਰ ਹੁਣ ਸਭ ਦੇ ਜਾਣਨ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਭੇਤ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਅਰਥ ਦੱਸਦਾ ਹੈ।

ਅਫ਼ਸੀਆਂ 3: 1–13 ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਭੇਤ ਦੇ ਕਈ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸਭ ਲੋਕ ਜਾਣਨ।

ਭੇਤ ਦਾ ਅਰਥ ਕਿਸ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ? (3: 1, 2, 7)। ‘ਇਸ ਕਾਰਣ ਮੈਂ ਪੌਲਸ ਜੋ ਤੁਸਾਂ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਕੈਦੀ ਹਾਂ’ (3: 1)। ਖ਼ੁਦਾ ਨੇ ਇਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਜਿਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਰਹਿਸ ਪਰਗਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹਿਆ। ਖ਼ੁਦਾ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਕਲੀਸੀਆ ਵੱਧਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਲਈ ਵਧੇਗੀ ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਹ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਖ਼ੁਬੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਪੌਲਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਖ਼ੁਦਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਥਾਪੀ ਦਿੱਤੀ। ਸਮਰਪਿਤ, ਦੁਆ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਅਣਥਕ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਚਲਾਏ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਖ਼ੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਸਰੀਰ ਦਾ ਭੇਤ ਦੱਸਣ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪੌਲਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ‘ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਦਾ ਕੈਦੀ’ ਦੱਸਿਆ (3: 1)। ਉਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਨੀਰੇ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿਚ ਰੋਮੀ ਕੈਦ ਵਿਚ ਸੀ। ਦਿਨ ਰਾਤ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕ ਸਿਪਾਹੀ ਦੇ ਨਾਲ ਜੰਜੀਰ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਤੇ ਭੱਜ ਨਾ ਜਾਵੇ। ਪੌਲਸ ਤਕਰੀਬਨ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਕ ਵੀ ਵਾਰ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨੀਰੇ ਦਾ ਕੈਦੀ, ਨਹੀਂ ਆਖਿਆ! ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਪੱਤਰਾਂ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ‘ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਦਾ ਕੈਦੀ’ ਦੱਸਿਆ। ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਪੌਲਸ ਨੂੰ ਝੱਲਣਾ ਪਿਆ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਸਿੱਧੇ ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਹੋਣ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ। ਗਲਾਤੀਆਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਦੀ ਆਖ਼ਰੀ ਆਇਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੌਲਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੱਥਰਾਂ ਅਤੇ ਮਾਰਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਿਹੜੀਆਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਪਈਆਂ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ‘ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਜਿਸਮ ਉੱਤੇ ਚੱਟਾਨਾਂ, ਪੱਥਰਾਂ, ਚਾਬੁਕਾਂ ਅਤੇ ਡੰਡਿਆਂ ਦੇ ਦਾਗ ਲਈ ਫਿਰਦਾ ਹਾਂ।’ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਦੇਹੀ ਉੱਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਦਾਗਾਂ ਨੂੰ ਲਈ ਫਿਰਦਾ ਹਾਂ’ (ਗਲਾਤੀਆਂ 6: 17)। ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਹਾਲਾਤ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾਂ ਫ਼ਰਕ ਪੈਂਦਾ ਹੈ!

ਆਪਣੇ ਹਾਲਾਤ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੇ ਇਹ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਜਾਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਪੌਲਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖ਼ੁਦਾ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਹੁੰਦਿਆਂ ਵੇਖਿਆ। ਉਹ ਗੈਰ ਕੌਮਾਂ ਵਿਚ ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਭੇਤ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਮਸੀਹ ਦਾ ਕੈਦੀ ਸੀ।

‘ਜੇ ਤੁਸਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਉਸ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਮੁਖ਼ਤਿਆਰੀ ਦੀ ਖਬਰ ਸੁਣੀ ਜਿਹੜੀ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਦਾਨ ਹੋਈ’ (3: 2)। ਪੌਲਸ ਦੇ ਕਹਿਣ ਦਾ ਭਾਵ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਕ ਮੁਖ਼ਤਿਆਰ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਹੜੀਆਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀਆਂ ਸਨ। ਇੱਥੇ ਪੌਲਸ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਅਜਬ ਰਹੱਸ ਦਾ ਭੰਡਾਰੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

‘ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਜੋ ਉਹ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਕਰਨ ਮੁਜਬ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਹੋਈ ਉਹ ਦੇ

ਦਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਂ ਉਸ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦਾ ਸੇਵਕ ਬਣਿਆ” (3:7)। ਖੁਦਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਜਿਸ ਦਾ ਟੀਚਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਿਆਂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਬਰਕਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਜਿਹੜਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਲੋਕ ਉਸ ਵੱਲ ਵੇਖ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਮਗਰ ਚੱਲਣ, ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਤੋਂ ਖੁੰਝ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਚੰਗੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਲਈ ਹੰਕਾਰ ਅਤੇ ਘੁਮੰਡ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹਨ। ਪ੍ਰਚਾਰ ਜਾਂ ਸੇਵਕਾਈ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਖ਼ਸ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੇ ਸੇਵਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵੇਖਦਾ ਹੈ।

ਭੇਤ ਦਾ ਸਾਰ ਕੀ ਸੀ? (3:6, 8)। “ਅਰਥਾਤ ਏਹ ਕਿ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਸੰਗੀ ਅਧਕਾਰੀ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਦੇਹੀ ਦੇ ਅਤੇ ਵਾਇਦੇ ਦੇ ਸਾਂਝੀ ਹਨ” (3:6)। ਪੌਲੁਸ ਪਹਿਲਾਂ ਇਲਾਹੀ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਆਇਤ 6 ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਗੈਰ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਇਕ ਦੇਹ ਵਿਚ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਮ ਸੇਵਕਾਈ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਵੱਡੇ ਭੇਤ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿਤਾ ਸੀ: “ਮੇਰੀਆਂ ਹੋਰ ਵੀ ਭੇਡਾਂ ਹਨ ਜਿਹੜੀਆਂ ਇਸ ਬਾੜੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ। ਮੈਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਲਿਆਵਾਂ ਅਰ ਓਹ ਮੇਰੀ ਅਵਾਜ਼ ਸੁਣਨਗੀਆਂ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਇੱਜ਼ਤ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਅਯਾਲੀ ਹੋਵੇਗਾ” (ਯੂਹੰਨਾ 10:16)।

ਇਸ ਭੇਤ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਸਚਿਆਈਆਂ ਹਨ: ਗੈਰ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨਾਲ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਉਸੇ ਮੀਰਾਸ ਦੇ ਵਾਰਸ ਹੋਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਗੈਰ ਕੌਮ ਲੋਕ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਵੇਂ ਉਸ ਦੇਹ ਦੇ ਅੰਗ ਸਨ ਅਤੇ ਗੈਰ ਕੌਮ ਲੋਕ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖੁਦਾ ਦੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਦੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਭਾਈਵਾਲ ਸਨ। ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੀ ਖ਼ਾਬ ਵਿਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਗੈਰ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬੀਤੇ ਯੁੱਗਾਂ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਦਾ ਰਹਿੰਸ ਜਿਹੜਾ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਹੁਣ ਪਰਗਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋਇਆ? ਗੈਰ ਕੌਮ ਲੋਕ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨਾਲ ਵਤਨੀ, ਸਾਥੀ ਮੈਂਬਰ ਅਤੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ? ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ “ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੇ ਦੁਆਰਾ।” ਇੰਜੀਲ ਖੁਦਾ ਦੀ ਉਹ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਸੀ। ਖੁਦਾ ਦਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਭੇਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਲੀਬ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਨੇ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਦੀ ਅੱਡ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੰਧ ਨੂੰ ਭੇਗ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚ ਇਕ ਨਵਾਂ ਇਨਸਾਨ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਨਾ ਕੋਈ ਯਹੂਦੀ ਨਾ ਗੈਰ ਕੌਮ, ਨਾ ਗੁਲਾਮ ਨਾ ਅਜ਼ਾਦ, ਨਾ ਨਰ ਅਤੇ ਨਾ ਨਾਰੀ ਹੈ। ਅਨਾਦੀਕਾਲ ਤੋਂ ਖੁਦਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਇਹੀ ਸੀ। ਕਲੀਸੀਆ ਕੋਈ ਸੰਜੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਵ ਇਹ ਅਚਾਨਕ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਸੁਝਿਆ ਖ਼ਿਆਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਨੀਂਹ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਡੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਬਣੀ ਇਕ ਦੇਹ ਹਰ ਕਾਫ਼ਿਰ ਵਿਰਾਸਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਇਕ ਦੇਹ ਬਣਾਉਣਾ ਖੁਦਾ ਦੇ ਅਨਾਦੀ ਭੇਤ ਦਾ ਸਾਰ ਸੀ।

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਸ ਨਵੇਂ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਆਖ ਕੇ ਵਿਸਤਾਰ ਦਿੱਤਾ, “ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਜੋ ਸਾਰਿਆਂ ਸੰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਛੋਟੇ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਹਾਂ ਇਹ ਕਿਰਪਾ ਹੋਈ ਭਈ ਮੈਂ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਅਣਲੱਭ ਧਨ ਦੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਸੁਣਾਵਾਂ” (3:8)। ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਲੇਖਾਂ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖੁਦਾ ਦਾ ਵਿਚ ਧਨੀ, ਸਹਿਨਸੀਲਤਾ ਵਿਚ ਧਨੀ, ਵਡਿਆਈ ਵਿਚ ਧਨੀ, ਗਿਆਨ ਵਿਚ ਧਨੀ, ਬੁੱਧ ਵਿਚ ਧਨੀ, ਰਹਿਮ ਵਿਚ ਧਨੀ, ਫ਼ਜ਼ਲ ਵਿਚ ਧਨੀ, ਅਤੇ ਮਾਫ਼ੀ ਵਿਚ ਧਨੀ ਹੈ।

ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਸ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਕਰੋੜਪਤੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ! ਅਸੀਂ ਭਾਵੇਂ ਯਹੂਦੀ ਹੋਈਏ ਜਾਂ ਗੈਰ ਕੌਮ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਦੌਲਤ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ ਹੈ।

ਭੇਤ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕਰਨ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀ ਸੀ? (3: 10, 11)। ਮਸੀਹ ਦੀ ਦੇਹ ਦੇ ਭੇਤ ਭਾਵ ਆਪਣੇ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਸ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕਰਕੇ ਖੁਦਾ ਨੇ ਚਾਹਿਆ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇ:

... ਭਈ ਹੁਣ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸੁਰਗੀ ਥਾਵਾਂ ਵਿਚ ਹਕੂਮਤਾਂ ਅਤੇ ਇਖ਼ਤਿਆਰਾਂ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਗਿਆਨ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਸ ਸਦੀਪਕ ਮੰਸ਼ਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਹੜੀ ਉਸ ਨੇ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਵਿਚ ਧਾਰੀ (3: 10, 11)।

ਖੁਦਾ ਨੇ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਵਜੂਦ ਵਿਚ ਕਿਉਂ ਲਿਆਂਦਾ? ਆਪਣੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ‘ਸੁਰਗੀ ਥਾਵਾਂ ਵਿਚ ਹਕੂਮਤਾਂ ਅਤੇ ਇਖ਼ਤਿਆਰਾਂ ਉੱਤੇ ਪਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ’।

ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਕੂਮਤਾਂ ਅਤੇ ਇਖ਼ਤਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਾਂ? ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦਾ ਬਹੁਪੱਖੀ ਗਿਆਨ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਦੱਸਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਖੁਦਾ ਕਿਵੇਂ ਪਾਪ ਭਰੀ, ਬਾਗੀ, ਜ਼ਿੰਦੀ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ ਦੀ ਸਚਿਆਈ ਨਾਲ ਸਮਝੋਤਾ ਕੀਤੇ ਬਗ਼ੈਰ, ਸਾਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਇਕ ਸੰਗਤੀ ਵਿਚ ਬਦਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਖੁਦਾ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ, ਪਾਪ ਤੋਂ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੀ ਅਤੇ ਵੱਖੋ ਵੱਖੋ ਪਿਛੋਕੜਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਸਿਰਫ਼ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਕੂਮਤਾਂ ਅਤੇ ਇਖ਼ਤਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੇ ਰਹਿਮ ਅਤੇ ਫ਼ਜ਼ਲ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਗਹਿਰਾਈ ਦੀ ਸਮਝ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਖੁਦਾ ਦੀ ਕਾਬਲੀਅਤ ਦੀ ਹੱਦ ਪਤਾ ਲਗ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਖੁਦਾ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਜੋ ਕੁਝ ਅਸੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਖੁਦਾ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਝਲਕ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਆਖ਼ਿਰ ਖੁਦਾ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸਾਡਾ ਮਕਸਦ ਰੂਹਾਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਧਨ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਣਾ ਤਾਂ ਹੈ।

ਇਸ ਭੇਤ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਬਰਕਤ ਮਿਲੀ ਹੈ (3: 12)। ‘ਜਿਹ ਦੇ ਵਿਚ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸਾਨੂੰ ਦਿਲੇਰੀ ਅਤੇ ਢੋਈ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਪਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ’ (3: 12)। ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਇਕ ਦੇਹ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਜੋ ਕੁਝ ਖੁਦਾ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਕਾਰਣ ਅਸੀਂ ਖੁਦਾ ਤਕ ਫੌਰੀ ਪਹੁੰਚ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਅਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਦਿਲੇਰੀ ਨਾਲ ਉਸ ਤਕ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਅਤੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੰਧ ਨੂੰ ਕਲਵਰੀ ਤੇ ਢਾਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਖੁਦਾ ਸਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਸੰਗਤੀ ਚੰਗੀ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਭਲਾ ਇਹ ਜਾਣਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ ਕੋਈ ਬਰਕਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਰਚਣਹਾਰੇ ਵੱਲੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕਬੂਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ ਉਹ ਹਰ ਸਮੇਂ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਸਾਰ/ਖੁਦਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਉਸ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਹਰ ਥਾਂ ਦੱਸਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਨਾਲ ਮਰਦਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਖੁਦਾ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਹੁਣ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਕ ਹੁੰਦੀ ਰਹੀ ਹੈ।

ਮਸੀਹ ਉੱਤੇ ਫੋਕਸ ਕਰਨਾ

ਆਰਟੁਰੋ ਟੁਸਕੈਨੀਨੀ (1867–1957) ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਆਰਕੈਸਟ੍ਰਾ ਬਣਾਉਣ

ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਸੀ। ਇਕ ਵਾਰ ਜਦ ਉਹ ਮੁੱਡਵਿੰਗ ਵੈਨ ਬਿਥੋਮਨ ਦੀ ਇਕ ਸੰਗੀਤ ਮੰਡਲੀ ਵੱਲੋਂ ਵਜਾਉਣ ਲਈ ਆਰਕੈਸਟ੍ਰਾ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਟ੍ਰਸਕੈਨਿਨੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘‘ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹਾਂ; ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋ; ਬਿਥੋਮਨ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ।’’ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਸਮਝ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਕੰਮ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਬਿਥੋਵੱਲ ਦੀ ਸਮਝ ਵੱਲ ਲਾਉਣਾ ਸੀ।

ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਖੁਦਾ ਦੇ ਫ਼ਜ਼ਲ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦਾ ਸਾਡਾ ਕੰਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸੁਨੇਹੇ ਵੱਲ ਲਾਉਣਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹਾਂ; ਜਦ ਕਿ ਮਸੀਹ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ। ਕੁਰਿੰਥੁਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਯਾਦ ਦੁਆਇਆ, ‘‘ਸੇ ਨਾ ਤਾਂ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੁਝ ਹੈ ਨਾ ਸਿੰਜਣ ਵਾਲਾ ਪਰੰਤੂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਜੋ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ’’ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 3:7)। ਅਸੀਂ ਭਾਵੇਂ ਪੁਲਪਿਟ ਤੋਂ ਸਿਖਾ ਰਹੀਏ ਹੋਈਏ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਗੁਆਂਢੀ ਨਾਲ ਇਕੱਲੇ ਵਚਨ ਸਾਂਝਾ ਕਰ ਰਹੀਏ ਹੋਈਏ, ਸਾਡਾ ਫੋਕਸ ਮਸੀਹ ਉੱਤੇ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਪੱਕਾ ਧਰਮ

ਅਸੀਂ ‘‘ਉਮੀਦ ਹੈ’’ ਵਾਲੇ ਧਰਮ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਅਸੀਂ ਦੀਵਾਲੀਆ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦਾ ਅਣਲੱਭ, ਅਸੀਮ ਧਨ ਦੱਸਦੇ ਹਾਂ। 3:20 ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਖੁਦਾ ਲਈ ਕਿਹਾ, ‘‘ਹੁਣ ਉਹ ਦੀ ਜਿਹੜਾ ਅਜਿਹਾ ਸਮਰਥ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਕੁਝ ਅਸੀਂ ਮੰਗਦੇ ਯਾ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਅੱਤ ਵਧੀਕ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈ ਉਸ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਪੋਹੰਦੀ ਹੈ।’’

ਕ੍ਰਿਸ ਬੁਲਰਡ

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਐਂਡ੍ਰਿਊ ਟੀ. ਲਿੰਕਨ, *ਇਫੀਸੀਅੰਜ*, ਵਰਡ ਬਿਬਲੀਕਲ ਕਮੈਂਟਰੀ, ਜਿਲਦ 42 (ਡਲਾਸ: ਵਰਡ ਬੁਕਸ, 1990), 184. ²ਕੈਨਥ ਐਸ. ਵੁਏਸਟ, *ਵੁਏਸਟ'ਜ਼ ਵਰਡ ਸਟੱਡੀਜ਼ ਫ਼ਰਾਮ ਦ ਗ੍ਰੀਕ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਫ਼ਾਰ ਦ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਰੀਡਰ: ਇਫੀਸੀਅੰਜ ਐਂਡ ਕੋਲੋਸੀਅੰਜ* (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸਿਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਰਡਮੈਂਸ ਪਬਲੀਸ਼ਿੰਗ ਕੰ., 1953), 84. ³ਲਿੰਕਨ, 184. ⁴‘‘ਦ ਐਪਿਸਟਲ ਟੂ ਦ ਇਫੀਸੀਅੰਜ,’’ *ਦ ਐਕਸਪੋਜ਼ਿਟਰ'ਜ਼ ਗ੍ਰੀਕ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ*, ਸੰਪਾ. ਡਬਲਯੂ. ਰੋਬਰਟਸਨ ਨਿਕੋਲ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸਿਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਰਡਮੈਂਸ ਪਬਲੀਸ਼ਿੰਗ ਕੰ., 1967), 3:309 ਵਿਚ ਐਸ. ਡੀ. ਐਫ. ਸੈਲਮੰਡ, *ਇਫੀਸੀਅੰਜ*. ⁵ਇਹ ਪੁਆਇੰਟ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲਾ ਰਾਜ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਮੁੱਖ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ, ਜੋ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਡਿਨੋਮਿਨੇਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦਾ ਰਾਜ ਅਜੇ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮਸੀਹ ਦੀ ਦੂਜੀ ਆਮਦ ਤੇ ਆਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਮਰਕੁਸ 9:1 ਅਤੇ ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 1:13, 14 ਵਰਗੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। (ਫ਼ੋਏ ਈ. ਵਾਲੇਸ, ਜੂਨੀ. *ਗੌਡ'ਜ਼ ਪ੍ਰੋਫੇਟਿਕ ਵਰਡ*, ਸੋਧਿਆ ਅੰਕ [ਓਕਲਾਹੋਮਾ ਸਿਟੀ: ਫ਼ੋਏ ਵੀ. ਵਾਲੇਸ, ਜੂਨੀ., ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨ, 1960], 161.) ⁶ਐਥਲਬਰਟ ਡਬਲਯੂ. ਬੁਲਿੰਗਰ, *ਏ ਕ੍ਰਿਟਿਕਲ ਲੈਕਸੀਕਨ ਐਂਡ ਕੰਕੌਰਡੈਂਸ ਟੂ ਦ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਐਂਡ ਗ੍ਰੀਕ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ* (ਲੰਦਨ: ਸੈਮੂਏਲ ਬੈਗਸਟਰ ਐਂਡ ਸੰਜ, ਮਿਤੀ ਰਹਿਤ; ਰੀਪ੍ਰਿੰਟ, ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸਿਗਨ: ਜੌਂਡਰਵਨ ਪਬਲੀਸ਼ਿੰਗ ਹਾਊਸ, ਰੀਜੈਂਸੀ ਰੈਫ਼ਰੈਂਸ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ, 1975), 433, 153. ⁷ਲਿੰਕਨ, 189. ਇਕ ਉਪਪਦ ਵਾਲੀ ਧਾਰਣਾ ਦਾ ਸੈਲਮੰਡ ਸਣੇ ਕੁਝ ਟੀਕਾਕਾਰਾਂ ਵਲੋਂ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (310), ਪਰ ਯੂਨਾਨੀ ਮੁਲ ਲਿਖਤ ਦੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਹੈ। ⁸ਲਿੰਕਨ, 190. ⁹ਬੁਲਿੰਗਰ, 107.